

Medlem af Inatsisartut Aleqa Hammond, Siumut
HER

Svar på § 37-spørgsmål nr. 2012-027 til Naalakkersuisut vedrørende London Mining og forventede skatteindtægter og royalties fra projektet.

8. februar 2012
Sagsnr. 2012 060499
Dok. Nr.

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1, har du fremsat spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende de forventede lønindtægter, skatter og royalties i London Mining projekt. Spørgsmålet er henvist til besvarelse hos mit område.

Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

1)

Naalakkersuisoq for råstoffer har sagt, at man ifm London Mining evt udvinding regner med at man kommer til at bruge 300 mill kr i lønninger om året. Hvad er de tal baseret på?

Tallene er baseret på en antagelse om en gennemsnitlig beskæftigelse på ca. 720 personer i driftsfasen, og oplysninger fra London Mining om interne budgetforudsætninger vedrørende lønniveauer i driftsfasen. På baggrund heraf er der en forventning om en lønsum på mindst 300 mio. kr. årligt.

Da der endnu ikke er modtaget en ansøgning om en udnyttelsestilladelse, er der i sagens natur tale om et foreløbigt skøn.

2)

Samtidig ønsker jeg at vide hvor meget man regner med af skatteindtægter deraf? De skatteindtægter, som en given lønsum vil medføre, afhænger af den enkelte lønmodtagers personlige skatteforhold. Det årlige løn-skatteprovenu skønnes i udvindingsperioden til at udgøre mindst 100 mio. kr. årligt. Hertil kommer afledte effekter som ikke er medregnet.

3)

Hvor stor en royalty af den udvundne råstof regner Naalakkersuisut med vil direkte tilfalde landskassen?

Når man tager den aktuelle debat om royalty i betragtning, kan det vel næppe overraske spørgeren, at der ikke opkræves royalty i forbindelse med London Mining-projektet. Regelsættet, der regulerer nævnte forhold angående royalty findes i Inatsisartut lov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter, bedre kendt under navnet: råstofloven. Den blev enstemmigt vedtaget i Inatsisartut, det vil sige inklusiv Siumut, ved efterårssamlingen 2009 – og i § 17 er der følgende bestemmelse om royalty:

"I en tilladelse efter § 16 fastsættes det, hvilket vederlag rettighedshaveren skal betale til Grønlands Selvstyre. Det kan herunder fastsættes, at der skal betales en årlig afgift be-

regnet på grundlag af størrelsen af området omfattet af tilladelsen (arealafgift). Der kan ligeledes fastsættes vilkår om betaling af afgift beregnet på grundlag af de udvundne råstoffer med videre (produktionsafgift) eller vilkår om betaling til Grønlands Selvstyre af en andel af det økonomiske udbytte af den af tilladelsen omfattede virksomhed (udbytteafgift)”

Kort fortalt vedrører bestemmelserne betaling af vederlag til Grønlands Selvstyre (royalty) og selvstyrets deltagelse i de enkelte tilladelser. Formuleringen "betaling af vederlag" betyder, at der ikke er tale om en skat, men en royalty.

Selve § 17 er i dag anvendt til at fastsætte vilkår om betaling af royalty i alle udstedte tilladelser til efterforskning og udnyttelse af kulbrinter. I forbindelse med en udbudsrunde bliver betingelserne for udbud offentliggjort, herunder den modeltilladelse, der gælder for den pågældende udbudsrunde. Offentliggørelsen sker på Råstofdirektoratets hjemmeside www.bmp.gl, hvor man f.eks. kan klikke ind på den kommende udbudsrunde for Grønlandshavet 2012. Her vil man kunne se, at der er fastsat meget omfattende og detaljerede vilkår for betaling af royalty. Eksempelvis skal olieselskaberne i gennemsnit betale ca. 60 % til det offentlige (selskabsskat, udbytteskat, royalty og Nunaoils overskudsandel).

For at få en tilladelse til at udnytte et mineralområde, forudsætter det, at selskabet er indregistreret i Grønland – og dermed underlagt grønlandsk lovgivning. Det betyder, at selskaberne betaler sammenlagt 37 % i skat (selskabsskat og udbytteskat). Sammenligner man det skattetryk med de minelande, vi konkurrerer med, ligger vi på et konkurrencedygtigt niveau. Men for at sikre vores evne til at konkurrere, er det efter Naalakkersuisuts opfattelse ikke muligt på nuværende tidspunkt at fastsætte vilkår om betaling af royalty i efterforskningstilladelser efter hårde mineraler, hvis vi samtidig ønsker at gøre Grønland til et mineland.

De nuværende niveauer blev endnu engang fastlagt af det Siumut ledede landsstyre i februar 2009, som vedtog en mineralstrategi, hvor det blev fastlagt at beskatningsniveauerne skulle fastsættes på et niveau, som kunne tiltrække udenlandske investeringer, og dermed vende den negative økonomiske udvikling i landet. Jeg skal endnu engang erindre om, at det var et Siumut landsstyre som i sin tid udstedte ISUA-tilladelsen, uden at stille krav om en royalty.

Den nuværende politik vedrørende royalty og beskatning er altså en videreførelse af den daværende Landsstyrekoalitions politik på området, som blev fastlagt i februar i 2009. Baggrunden var, at man først ønsker at få opbygget en mineindustri, inden man begynder at opkræve en royalty.

I den sammenhæng er det væsentligt at påpege, at vi ikke har fraskrevet os muligheden for at indføre en afgifts-betaling på et senere tidspunkt. Det kan ske, hvis Grønland udvikler sig til at være et attraktivt mineland. Dette står også i Mineralstrategien som blev vedtaget af Siumut i februar 2009.

Endvidere fremgår det af råstofloven, at det ikke er muligt at indføre en royalty, der ikke er indskrevet i efterforskningstilladelsen. Det vil derfor formentligt erstatningsansvarspå-

dragende at pålægge London Mining betaling af en royalty inden for rammerne af den licens, som blev udstedt af det daværende Siumut-ledede landsstyre.

At der ikke opkræves en royalty fra London Mining betyder imidlertid ikke, som det har været fremført i debatten, at Grønland er gratis. London Mining og andre aktører skal betale selskabsskatter og udbytteskatter. Selvstyret får løbende gennemført benchmarking-analyser af det samlede beskatningsniveau, det såkaldte government-take (den del af projektets overskud, der tilfalder Grønland, dvs. indtægter fra skatter og afgifter). Disse analyser viser entydigt, at der i den nuværende situation – midt i en stor international krise – ikke er konkurrencemæssigt rum til at opkræve et yderligere provenu i form af en royalty.

Når man ønsker at beregne et storskalaprojekts mulige indtægter, og dermed selskabets indbetaling af løn-, selskabs- og udbytteskat, er det forbundet med visse usikkerheder, da der er mange faktorer over årene, der kan ændre sig, herunder ikke mindst metalpriserne. Men for London Mining forventes det at ligge - med de i øjeblikket kendte forudsætninger - på mellem 15 mia. kr. og 20 mia. kr. over projektets levetid.

Og i den forbindelse – og foranlediget af den aktuelle debat angående royalty - kan jeg afslutningsvis oplyse, at flere potentielle investorer i den allerseneste tid har henvendt sig med bekymring for udviklingen i beskatningsniveauet i Grønland. En investor har tilkendegivet, at finansieringen af det pågældende projekt er i fare på grund af rygter om indførelse af royalty. En anden investor har givet udtryk for, at man ønsker at forhandle en aftale om en maksimumsskat (en såkaldt skattestabiliseringsaftale), inden de tager stilling til om de vil gå videre med projektet. Skulle dette ske, står vi altså markant dårligere end vi ellers ville have gjort inden Siumut i fuld offentlighed iværksatte et højlydt brud med den stabile og troværdige politik, som der har været bred national enighed om i mange år.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Ove Karl Berthelsen